

UZŅĒMUMA DARBĪBAI PIEMĒROJAMO NORMATĪVO AKTU APKOPOJUMS

Paredzētās darbības VES parka "Kūkas" IVN Ziņojuma sagatavošanas laikā vērtēta atbilstība vides, dabas aizsardzības un citiem normatīvajiem aktiem. Vērtējums apkopots zemāk ietvertajās tabulās.

STARPTAUTISKĀS KONVENCIJAS VIDES AIZSARDZĪBAS JOMĀ		
Nr.	Normatīvais akts un tā prasības	Tvērums IVN Ziņojumā
1.	Konvencija Par robežšķērsojošo gaisa piesārņošanu lielos attālumos, Ženēva, 1979.g. Latvijā konvencija pieņemta ar Ministru Kabineta (turpmāk tekstā - MK) 1994. gada 7 jūnija lēmumu Nr. 63 "Par pievienošanos 1979.gada Ženēvas Konvencijai par robežšķērsojošo gaisa piesārņošanu lielos attālumos". Konvencijas galvenais mērķis ir ierobežot, samazināt un novērst robežšķērsojošo gaisa piesārņošanu. Latvija pievienojusies vienam šīs Konvencijas protokolam un parakstījusi trīs Konvencijas protokolus - pievienojusies protokolam "Par "Kopējās programmas gaisa piesārņojuma izplatības lielos attālumos novērošanai un novērtēšanai Eiropā" ilgtermiņa finansēšanu (EMEP)" Ženēva, 1984.g.; parakstījusi Orhusas protokolu "Par noturīgajiem organiskajiem piesārņotājiem" (parakstīts 24. 06.1998); parakstījusi Orhusas protokolu "Par smagajiem metāliem" (parakstīts 24. 06.1998); parakstījusi 1999. gada 30. novembra Gēteborgas Protokolu "Par paskābināšanas, eutrofikācijas un piezemes ozona līmeņa samazināšanu" (parakstīts 01.12.1999).	Ženēvas konvencijas un tās protokolu prasību nodrošināšanai Latvijā veic gaisa piesārņojuma monitoringu un piesārņojuma novēršanas pasākumus, samazinot galveno gaisu piesārņojošo vielu emisijas. IVN Ziņojums sagatavots paredzētajai darbībai – VES parkam "Kūkas", kurā plānots uzstādīt līdz 23 vēja elektrostacijām (turpmāk tekstā – VES), tādējādi ar atjaunīgo resursu - vēju, nodrošinot elektroenerģijas ražošanu un samazinot, vai vismaz nepalielinot, gaisa piesārņojošo vielu emisijas.
2.	Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējā konvencija par klimata pārmaiņām, 1992. gada 9. maijs. Latvijā konvencija pieņemta ar likumu "Par Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām" (09.03.1995.). Kioto protokols Latvijā pieņemts ar likumu "Par Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām Kioto protokolu" (2002.). Konvencijas galamērķis ir sasniegt saskaņā ar attiecīgajiem Konvencijas un protokola nosacījumiem siltumnīcefekta gāzu koncentrācijas stabilizāciju atmosfērā tādā līmenī, kas novērstu bīstamu antropogēnu iejaukšanos klimata sistēmā. Šāds līmenis jāsasniedz laikā, kas ir pietiekams, lai ļautu ekosistēmām dabiski pielāgoties klimata pārmaiņām un lai nodrošinātu ekoloģiski tīras pārtikas ražošanu un netraucētu ilgtspējīgai saimnieciskajai attīstībai. Protokolā iekļautas arī metāna izmešu ierobežošana un/vai samazināšana ar reģenerāciju un lietošanu atkritumu saimniecībā, kā arī enerģijas ražošanā, pārvadīšanā un izplatīšanā.	IVN Ziņojums sagatavots paredzētajai darbībai – VES parkam "Kūkas", kurā plānots uzstādīt līdz 23 VES, tādējādi ar atjaunīgo resursu - vēju, nodrošinot elektroenerģijas ražošanu un samazinot, vai vismaz nepalielinot, gaisa piesārņojošo vielu emisijas.

STARPTAUTISKĀS KONVENCIJAS VIDES AIZSARDZĪBAS JOMĀ

Nr.	Normatīvais akts un tā prasības	Tvērums IVN Ziņojumā
3.	Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas konvencija Par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, saukta par Orhūsas Konvenciju. Konvencija pieņemta un parakstīta 4. "Vide Eiropai" konferencē 1998. gada 25. jūnijā Orhūsas pilsētā, Dānijā. Latvijā ratificēta ar likumu "Par 1998. gada 25. jūnija Orhūsas konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem" (2002.). Orhūsas konvencija ir starptautisks vides līgums, kurš sasaista vides tiesības ar cilvēka tiesībām. Orhūsas Konvencija nosaka sabiedrības un valsts pārvaldes iestāžu sadarbību vides jautājumiem, īpaši par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs. Konvencijas mērķis ir nodrošināt, lai tagad un nākamajās paaudzēs aizsargātu ikvienas personas tiesības dzīvot vidē, kas atbilstu personas veselības stāvoklim un labklājībai, tiek garantētas tiesības piekļūt informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem.	IVN ietvaros tiek organizēta sākotnējā sabiedriskā apspriešana un Ziņojuma sabiedriskā apspriešana. IVN Ziņojumā apkopoti sabiedrības viedokļi, kas ietverti Ziņojumā un/vai sniegtas atbildes. Sabiedrības viedokļi apkopoti 12. pielikumā.
4.	Bernes konvencija (1979.) Par Eiropas dzīvās dabas un dabisko dzīvotņu saglabāšanu. Latvijā pieņemta ar likumu "Par 1979.gada Bernes konvenciju par Eiropas dzīvās dabas un dabisko dzīvotņu aizsardzību" (1996.). Šīs Konvencijas mērķi ir aizsargāt savvaļas floru un faunu un to dabiskās dzīvotnes, īpaši tās sugas un dzīvotnes, kuru aizsardzībai nepieciešama vairāku valstu sadarbība, un arī veicināt šādu sadarbību. Īpašs uzsvars likts uz apdraudētajām un izzūdošajām sugām, tai skaitā apdraudētajām un izzūdošajām mīgrējošajām sugām.	Ņemts vērā IVN Ziņojuma 3.7. nodaļā un tās apakšnodaļās par ietekmi uz bioloģisko daudzveidību.
5.	Riodežaneiro konvencija (1992.) Par bioloģisko daudzveidību. Latvijā pieņemta ar likumu "Par 1992.gada 5.jūnija Riodežaneiro Konvenciju par bioloģisko daudzveidību" (1995.). Šīs konvencijas uzdevumi ir bioloģiskās daudzveidības saglabāšana, dzīvās dabas ilgtspējīga izmantošana un godīga un līdztiesīga ģenētisko resursu patērēšanā iegūto labumu sadale, ietverot gan pienācīgu pieeju ģenētiskajiem resursiem, gan atbilstošu tehnoloģiju nodošanu, ņemot vērā visas tiesības uz šiem resursiem un tehnoloģijām, gan pienācīgu finansēšanu.	Ņemts vērā IVN Ziņojuma 2.6. nodaļā un tās apakšnodaļās un 3.7. nodaļā ar apakšnodaļām par ietekmi uz bioloģisko daudzveidību.

STARPTAUTISKĀS KONVENCIJAS VIDES AIZSARDZĪBAS JOMĀ		
Nr.	Normatīvais akts un tā prasības	Tvērums IVN Ziņojumā
6.	1979. gada Bonnas konvencija Par migrējošo savvaļas dzīvnieku sugu aizsardzību stājusies spēkā 1999. gada 25. martā. Mērķis ir aizsargāt migrējošu sugu visā tā izplatības areālā un nodrošināt tai labvēlīgus aizsardzības nosacījumus.	Ņemts vērā IVN Ziņojuma 3.7.3. nodaļā par ietekmi uz bioloģisko daudzveidību, īpaši kontekstā ar ietekmi uz ornitofaunu.
7.	Apvienoto Nāciju Izglītības, zinātnes un kultūras organizācijas 16.11.1972. Konvencija par pasaules kultūras un dabas mantojuma aizsardzību, kas stājās spēkā 10.04.1995. Konvencija paredz dabas pieminekļu, ansambļu un ievērojamu vietu aizsardzību.	Ņemts vērā, vērtējot ietekmi uz kultūrvēsturi (IVN Ziņojuma 2.7.1. un 3.9. nodaļa).
8.	Saistībā ar ainavu politiku Latvijai ir saistoša 2007. gadā ratificētā Eiropas ainavu konvencija (Florences konvencija). Konvencija attiecas uz visām pušu teritorijām un ietver dabiskās, kā arī lauku, urbānās un piepilsētu teritorijas. Tā ietver sauszemes un jūras teritorijas, un iekšējos ūdeņus. Tā attiecas uz ainavām, kuras var uzskatīt par izcilām, tāpat kā uz ikdienišķām vai degradētām ainavām. Konvencijas mērķi ir veicināt ainavu aizsardzību, pārvaldību un plānošanu, kā arī organizēt sadarbību par ainavu jautājumiem Eiropā.	Ņemts vērā, vērtējot ietekmi uz ainavu (IVN Ziņojuma 2.7.2. un 3.8. nodaļa, Ziņojuma 8. pielikums).
9.	2004. gadā ratificētā Eiropas Konvencija arheoloģiskā mantojuma aizsardzībai. Konvencijas mērķis ir aizsargāt arheoloģisko mantojumu kā Eiropas kolektīvās atmiņas avotu un vēsturisku un zinātnisku pētījumu līdzekli.	Plānotas darbības joma var ietekmēt kultūras mantojuma vērtības, tas ņemts vērā IVN, vērtējot ietekmi uz kultūrvēsturi (IVN Ziņojuma 2.7.1. un 3.9. nodaļa).

EIROPAS SAVIENĪBAS NORMATĪVIE AKTI		
Nr.	Normatīvais akts un tā prasības	Tvērums IVN Ziņojumā
1.	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2023/2413 (2023. gada 18. oktobris), ar ko attiecībā uz atjaunīgo energoresursu enerģijas izmantošanas veicināšanu groza Direktīvu (ES) 2018/2001, Regulu (ES) 2018/1999 un Direktīvu 98/70/EK un atceļ Padomes Direktīvu (ES) 2015/652	Eiropas Savienībā ir noteikts mērķis līdz 2050. gadam kļūt klimatneitrālai. Starpposma mērķrādītājs līdz 2030. gadam ir samazināt SEG neto emisijas vismaz par 55% salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni (IVN Ziņojuma 3.5. nodaļa).
2.	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/42/EK (2006. gada 17. maijs) par mašīnām, un ar kuru groza Direktīvu 95/16/EK (pārstrādāšana) (Dokuments attiecas uz EEZ)	Šajā direktīvā ir noteikts, ka atbilstības novērtēšanas process saskaņā ar ES direktīvām paredz, ka ražotājam jāveic riska analīze un novērtēšana attiecībā uz savu ražojumu un tā paredzēto lietojumu, un tas attiecas uz projektēšanu, ražošanu, izgatavošanu un lietošanu, kā arī uz darbību (IVN Ziņojuma 3.13. nodaļa).

EIROPAS SAVIENĪBAS NORMATĪVIE AKTI

Nr.	Normatīvais akts un tā prasības	Tvērums IVN Ziņojumā
3.	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā	Daugavas un Lielupes upju baseinu apgabalu apsaimniekošanas plānu ietvaros esošā ūdeņu kvalitāte ūdensobjektos tiek izvērtēta saistībā ar ES Ūdens struktūrdirektīvas prasībām (IVN Ziņojuma 2.3. nodaļa).
4.	Padomes Direktīva 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību	Direktīva tika ņemta vērā, veicot īpaši aizsargājamo sugu novērtējumu. Teritorijā konstatētās un atzīmētas Biotopu Direktīvas II pielikuma sugas (BD II) (IVN Ziņojuma 2.6. nodaļa un tās apakšnodaļas).
5.	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/147/EK (2009.gada 30.novembris) par savvaļas putnu aizsardzību	Nosaka putnu sugas un to grupas, uz kurām jāvērtē Paredzētās darbības ietekme (IVN Ziņojuma 2.6.3. un 3.7.3. nodaļas, Ziņojuma 6. pielikumā).
6.	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/30/ES (2014. gada 26. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz elektromagnētisko savietojamību (pārstrādāta versija) Dokuments attiecas uz EEZ	Direktīva tiek ņemta vērā attiecībā uz iedzīvotāju aizsardzību (IVN Ziņojuma 3.12.1. nodaļa).
7.	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/18/ES (2012. gada 4. jūlijs) par lielu ar bīstamām vielām saistītu avāriju risku pārvaldību, ar kuru groza un vēlāk atceļ Padomes Direktīvu 96/82/EK Dokuments attiecas uz EEZ	Tika ņemts vērā IVN sagatavošanā (IVN Ziņojuma 1.3. un 3.13. nodaļas).
8.	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/2001 (2018. gada 11. decembris) par no atjaunojamajiem energoresursiem iegūtas enerģijas izmantošanas veicināšanu (pārstrādāta redakcija) (Dokuments attiecas uz EEZ)	Tika ņemts vērā ietekmes uz vidi novērtējuma sagatavošanā (IVN Ziņojuma 3. nodaļa un tās apakšnodaļas).
9.	Komisijas īstenošanas regula (ES) 2018/2066 (2018.gada 19.decembris) par siltumnīcefekta gāzu emisiju monitoringu un ziņošanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK un ar ko groza Komisijas Regulu (ES) Nr.601/2012 (Dokuments attiecas uz EEZ.)	Regula tiek ņemta vērā veicot ietekmes uz klimata pārmaiņām izvērtējumu (IVN Ziņojuma 3.5. nodaļa).
10.	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/1119 (2021. gada 30. jūnijs), ar ko izveido klimatneitralitātes panākšanas satvaru un groza Regulas (EK) Nr. 401/2009 un (ES) 2018/1999 (“Eiropas Klimata akts”)	Nosaka, ka atjaunīgās enerģijas projektu ātrāka attīstība dalībvalstīm jāatbalsta sadarbībā ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām apzinot un nosakot sauszemes, virszemes, pazemes un jūras vai iekšzemes ūdeņu teritorijas, kas nepieciešamas, lai ierīkotu atjaunīgās enerģijas stacijas enerģijas ražošanai no atjaunīgajiem energoresursiem un ar to saistītu infrastruktūru, lai nodrošinātu atjaunīgās enerģijas mērķrādītāja 2030. gadam sasniegšanu un atbalstītu to, ka saskaņā ar Regulu (ES) 2021/1119 tiek sasniegts mērķis vēlākais līdz 2050. gadam panākt klimatneitralitāti (IVN Ziņojuma 3. nodaļa un tās apakšnodaļas).
12.	EK ziņojums par Padomes 12.07.1999. (1999/519/EK) rekomendācija elektromagnētisko lauku (0 Hz līdz 300 GHz) iedarbības ierobežošana.	Tiek ņemts vērā attiecībā uz iedzīvotāju aizsardzību (IVN Ziņojuma 3.12.1. nodaļa).
13.	Eiropas parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2023/2413, ar ko groza Direktīvu (EU) 2018/2001 attiecībā uz atjaunīgās enerģijas izmantošanas veicināšanu, (2023.gada 18.oktobris). Ar šo direktīvu	Tika ņemts vērā ietekmes uz vidi novērtējuma sagatavošanā (IVN Ziņojuma 1.1. nodaļa - <i>Paredzētās darbības vietas izvēles argumentēts pamatojums</i>).

EIROPAS SAVIENĪBAS NORMATĪVIE AKTI

Nr.	Normatīvais akts un tā prasības	Tvērums IVN Ziņojumā
	tiek noteikti pasākumi atjaunīgās enerģijas projektu attīstības veicināšanai un atļauju izsniegšanas procesu vienkāršošanai Eiropas Savienībā. Direktīvas regulējums turpina un attīsta pagaidu pasākumus, kas iepriekš tika noteikti ar Eiropas Padomes Regula(ES) 2022/2577 “Ar ko nosaka satvaru atjaunīgās enerģijas apguves paātrināšanai” (2022. gada 22. decembris). Ar šo Regulu 2022/2577 tika definēts ka: Krievijas Federācijas agresijas karš pret Ukrainu un nepieredzētais dalībvalstīm domāto dabasgāzes piegāžu samazinājums no Krievijas Federācijas apdraud Savienības un tās dalībvalstu energoapgādes drošību.	
14.	Eiropas Klimata akts – Regula (ES) 2021/1119	Ņemta vērā IVN ziņojuma 3.5. nodaļā.

ES direktīvu prasības un nosacījumi ietverti atbilstošos LR normatīvajos aktos, savukārt ES Regulām LR teritorijā ir noteikts likuma spēks.

Uz paredzētās darbības īstenošanu attiecas un to regulē normatīvie akti šādās vides aizsardzības likumdošanas jomās:

- Vispārīgie vides aizsardzības normatīvie akti;
- Ietekmes uz vidi novērtējums;
- Atkritumu apsaimniekošana;
- Rūpnieciskais piesārņojums:
 - gaisa aizsardzība,
 - augsnes kvalitāte un aizsardzība,
 - aizsardzība pret troksni.
- Ūdens aizsardzība (virszemes un pazemes ūdens);
- Zemes dzīļu izmantošana un aizsardzība;
- Sugu un biotopu aizsardzība;
- Īpaši aizsargājamās dabas teritorijas;
- Kultūras pieminekļu aizsardzība;
- Aizsargjoslas.

Bez tam, paredzētās darbības īstenošanai saistoši ir arī normatīvie akti citās jomās, tādās kā teritorijas attīstības plānošana, būvniecība u.c. Ietekmes uz vidi novērtējuma ietvaros galvenā uzmanība tiek pievērsta paredzētajai darbībai saistošo vides aizsardzības normatīvo aktu analīzei, un paredzētās darbības risinājumu atbilstības tiem izvērtējumam.

LATVIJAS REPUBLIKAS NORMATĪVIE AKTI		
1.1. VISPĀRĪGIE NORMATĪVIE AKTI		
Nr.	Normatīvais akts un tā prasības	Tvērums IVN Ziņojumā
1.	Vides aizsardzības likums (2006.) Nosaka vispārējās prasības vides aizsardzības jomā. Likuma mērķis ir nodrošināt kvalitatīvu dzīves vidi, izveidojot efektīvu vides aizsardzības sistēmu un veicinot ilgtspējīgu attīstību. Tas nosaka vides aizsardzības principus, nodrošināt vides kvalitātes saglabāšanu un atjaunošanu, prasības ilgtspējīgas attīstības plānošanai, nodrošinot dabas resursu ilgtspējīgu izmantošanu, valsts un pašvaldību iestāžu funkcijas vides jomā, sabiedrības informēšanas un līdzdalības kārtību lēmumu pieņemšanā vides jomā, prasības vides aizsardzības kontroles nodrošināšanai, atbildību par kaitējumu videi, prasības brīvprātīgi pielietojamiem vides pārvaldības līdzekļiem un citas vispārīga rakstura vides prasības. Likums nosaka šādus galvenos vides aizsardzības principus: ▪ princips “piesārņotājs maksā” – persona sedz izdevumus, kas saistīti ar tās darbības dēļ radīta piesārņojuma novērtēšanu, novēršanu, ierobežošanu un seku likvidēšanu;	Paredzētās darbības īstenošanā tiek ievēroti Vides aizsardzības likumā deklarētie vides aizsardzības mērķi un principi, tai skaitā īpašu uzmanību pievēršot izvērtēšanas principa, novēršanas principa un piesardzības principa ievērošanai.

	- piesardzības princips – ir pieļaujams ierobežot vai aizliegt darbību vai pasākumu, kurš var ietekmēt vidi vai cilvēku veselību, bet kura ietekme nav pietiekami izvērtēta vai zinātniski pierādīta, ja aizliegums ir samērīgs līdzeklis, lai nodrošinātu vides vai cilvēku veselības aizsardzību. Principu neattiecinā uz neatliekamiem pasākumiem, ko veic, lai novērstu kaitējuma draudus vai neatgriezenisku kaitējumu; - novēršanas princips – persona, cik iespējams, novērš piesārņojuma un citu videi vai cilvēku veselībai kaitīgu ietekmju rašanos, bet, ja tas nav iespējams, novērš to izplatīšanos un negatīvās sekas; - izvērtēšanas princips – jebkuras tādas darbības vai pasākuma sekas, kas var būtiski ietekmēt vidi vai cilvēku veselību, jāizvērtē pirms attiecīgās darbības vai pasākuma atļaušanas vai uzsākšanas. Darbība vai pasākums, kas var negatīvi ietekmēt vidi vai cilvēku veselību arī tad, ja ievērotas visas vides aizsardzības prasības, ir pieļaujams tikai tad, ja paredzamais pozitīvais rezultāts sabiedrībai kopumā pārsniedz attiecīgās darbības vai pasākuma nodarīto kaitējumu videi un sabiedrībai. Likums nosaka, ka ikvienai privātpersonai, kā arī personu apvienībām, organizācijām un grupām ir tiesības: 1) prasīt, lai valsts iestādes un pašvaldības, amatpersonas vai privātpersonas izbeidz tādu darbību vai bezdarbību, kas pasliktina vides kvalitāti, kaitē cilvēku veselībai vai apdraud viņu dzīvību, likumiskās intereses vai īpašumu; 2) atbalstīt vides aizsardzības pasākumus un sadarboties ar valsts iestādēm un pašvaldībām, lai nepieļautu tādu darbību veikšanu, arī tādu lēmumu pieņemšanu, kas var pasliktināt vides kvalitāti vai ir pretrunā ar vides normatīvo aktu prasībām; 3) sniegt informāciju valsts iestādēm un pašvaldībām par darbībām un pasākumiem, kas ietekmē vai var ietekmēt vides kvalitāti, kā arī ziņas par vidē novērotajām negatīvajām pārmaiņām, kas radušās šādu darbību vai pasākumu dēļ; 4) iesniegt valsts iestādēm un pašvaldībām priekšlikumus par tiesisko regulējumu un izstrādātajiem dokumentu projektiem vides jomā. Sabiedrībai ir tiesības uz vides informāciju un ir tiesības piedalīties ar vidi saistītu lēmumu pieņemšanā.	
2.	Vides politikas pamatnostādnes 2021.-2027. gadam. Mērķi ir virzīties uz klimatneitralitāti un klimatnoturīgumu; veicināt ilgtspējīgu resursu izmantošanu un pāreju uz aprites ekonomiku; saglabāt un atjaunot ekosistēmas un bioloģisko daudzveidību; un samazināt piesārņojumu. Vides politikas efektivitātes paaugstināšanai tiek izvirzīti apakšmērķi:	IVN ietvaros tiek organizēta sākotnējā sabiedriskā apspriešana un Ziņojuma sabiedriskā apspriešana. IVN Ziņojumā apkopoti sabiedrības viedokļi, kas ietverti Ziņojumā un/vai sniegtas atbildes. Sabiedrības viedokļi apkopoti IVN Ziņojuma 12. pielikumā.

	1. sabiedrības informētības un izpratnes veicināšana par vides jautājumiem un vides institūciju darbību; 2. attīstīt profesionālo kompetenci vides jautājumos; 3. attīstīt vides izglītību un pētniecību vides jautājumos; 4. attīstīt instrumentus privātā sektora iesaistei un līdzdalībai vides jautājumu risināšanā; 5. integrēt ilgtspējīga finansējuma pieeju vides politikas plānošanā.	
3.	Latvijas ilgtspējīgas attīstības stratēģija “Latvija 2030”	Tika ņemts vērā ietekmes uz vidi novērtējuma sagatavošanā (visas nodaļas).
4.	Latvijas nacionālais attīstības plāns 2021.–2027. gadam (NAP2027)	Tika ņemts vērā ietekmes uz vidi novērtējuma sagatavošanā (visas nodaļas).
5.	Nacionālais enerģētikas un klimata plāns 2021.-2030. gadam	Tika ņemts vērā ietekmes uz vidi novērtējuma sagatavošanā (visas nodaļas).
6.	Ainavu politikas ieviešanas plāns 2024.–2027. gadam	Tika ņemts vērā ietekmes uz vidi novērtējuma sagatavošanā (2.7. un 3.8. nodaļās, kā arī Ziņojuma 8. pielikumā).
7.	Latvijas pielāgošanās klimata pārmaiņām plāns laika posmam līdz 2030. gadam;	Tika ņemts vērā ietekmes uz vidi novērtējuma sagatavošanā (visas nodaļas).
8.	Latvijas stratēģija klimatneitralitātes sasniegšanai līdz 2050. gadam	Tika ņemts vērā ietekmes uz vidi novērtējuma sagatavošanā (visas nodaļas).
9.	Enerģētikas likums (1998.), 24. pants, energoapgādes komersants atlīdzina nekustamā īpašuma īpašniekam zaudējumus, kas tieši saistīti ar jaunu energoapgādes komersanta objektu ierīkošanu vai esošo objektu ekspluatācijas un remonta nodrošināšanu. Energoapgādes komersants atlīdzina nekustamā īpašuma īpašniekam par zemes lietošanas tiesību ierobežošanu, ja: 1) īpašumu izmanto jauna energoapgādes komersanta objekta ierīkošanai; 2) veicot objekta pārbūvi, palielinās zemes platība, ko aizņem energoapgādes komersanta objekts vai aizsargjosla gar vai ap šo objektu. 19. pantā ir noteikts, ka energoapgādes komersantam ir pienākums saskaņot ar zemes īpašnieku jaunu energoapgādes objektu ierīkošanas nosacījumus, kā arī tiesības saskaņošanas procedūru aizstāt ar zemes īpašnieka informēšanu gadījumos, ja zeme tiek izmantota jaunu energoapgādes komersanta objektu — iekārtu, ierīču, ietaišu, tīklu, līniju un to piederumu ierīkošanai, ja ir iestāties vismaz viens no pantā minētajiem nosacījumiem, t. sk. energoapgādes komersanta objekta ierīkošana paredzēta vietējās pašvaldības teritorijas plānojumā vai detālplānojumā Enerģētikas likuma 19¹. pantā ir noteikts, ka energoapgādes komersantu objektu (izņemot ēkas) ierīkošanai, pārbūvei, atjaunošanai un ekspluatācijai nosakāmi nekustamo īpašumu lietošanas tiesību aprobežojumi, un nekustamo īpašumu īpašnieku lietošanas tiesību aprobežojumu apjoms un	IVN ziņojumā ņemtas vērā un novērtētas aizsargjoslas (IVN Ziņojuma 1. un 2. nodaļas). Tiks ievērota energoapgādes objektu ierīkošanas un saskaņošanas procedūra.

	izmantošanas kārtība noteikta šajā likumā un Aizsargjoslu likumā. Šie aprobežojumi jauniem energoapgādes komersantu objektiem ir spēkā no dienas, kad tie ierīkoti, ievērojot šā likuma 19. pantā noteikto kārtību. Ja zemes īpašnieks nesaskaņo jauna energoapgādes komersanta objekta ierīkošanu, aprobežojumus nosaka ar tiesas spriedumu normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.	
10.	Elektroenerģijas tirgus likums (2005.)	Tika ņemts vērā ietekmes uz vidi novērtējuma sagatavošanā (IVN Ziņojuma 3.13. nodaļa).
11.	Saskaņā ar Elektroenerģijas tirgus likuma mērķiem, izdoti MK 27.08.2024. not. Nr. 577 “Vēja elektrostaciju maksājumu kārtība vietējās kopienas attīstībai”, kas ievieš maksājumu, ko maksā vēja elektroenerģijas ražotājs vietējai kopienai par katru vēja elektrostacija nominālās jaudas megavatu.	Tika ņemts vērā ietekmes uz vidi novērtējuma sagatavošanā (IVN Ziņojuma 3.13. nodaļa).
12.	MK 07.11.2023. not. Nr. 635 “Elektroenerģijas tirdzniecības un lietošanas noteikumi” nosaka elektroenerģijas lietotāju elektroapgādes kārtību, elektroenerģijas tirgotāja un elektroenerģijas sistēmas operatora un lietotāja tiesības un pienākumus elektroenerģijas piegādē un lietošanā. Atbilstoši minēto noteikumu 3. punktam, lietotāja elektroietaišu pieslēgšana elektroenerģijas sistēmai vai atļauto slodžu palielināšana notiek saskaņā ar Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas apstiprinātiem sistēmas pieslēguma noteikumiem elektroenerģijas sistēmas dalībniekiem.	Tiek ņemti vērā, plānojot elektroietaišu pieslēgšanu elektroenerģijas sistēmai. Elektroietaišu pieslēgšana elektroenerģijas sistēmai notiks pēc Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas padomes lēmuma par sistēmas pieslēguma noteikumiem elektroenerģijas sistēmas dalībniekiem (IVN Ziņojuma 1. nodaļa).
13.	Būvniecības likums (2014.) Likuma mērķis ir kvalitatīvas dzīves vides radīšana, nosakot efektīvu būvniecības procesa regulējumu, lai nodrošinātu ilgtspējīgu valsts ekonomisko un sociālo attīstību, kultūrvēsturisko un vides vērtību saglabāšanu, kā arī energoresursu racionālu izmantošanu. Likumu piemēro jaunu būvju būvniecībai, kā arī esošu būvju pārbūvei, atjaunošanai, restaurācijai, nojaukšanai, novietošanai, lietošanas veida maiņai bez pārbūves un konservācijai. Likuma izpildei Ministru kabinets izdod vispārīgos būvnoteikumus, speciālos būvnoteikumus, būvnormatīvus un citus normatīvos aktus.	Tiek ņemt vērā, nosakot būvniecības kārtību (IVN Ziņojuma 1. nodaļa).
14.	MK 19.08. 2014. not. Nr. 500 “Vispārīgie būvnoteikumi” 1. pielikums	Tiek ņemti vērā, nosakot apakšstacijas būves kategoriju un attiecīgi nepieciešamos pasākumus tās izbūvei. Šo noteikumu izpratnē - apakšstacija (augstsprieguma) ir 3. kategorijas būve, tās projektam nepieciešama ekspertīze, kas var aizņemt līdz 6 mēnešiem papildus projektēšanas darbiem (IVN Ziņojuma 1. nodaļa).
15.	MK 09.05.2017. not. Nr. 253 “Atsevišķu inženierbūvju būvnoteikumi”	Elektroapgādes projektēšana un būvniecība tiks veikta saskaņā ar šiem noteikumiem (IVN Ziņojuma 1. nodaļa).
16.	MK 30.09.2014. not. Nr. 574 “Noteikumi par Latvijas būvnormatīvu LBN 008-14 “Inženiertīklu izvietojums”	Nosaka Paredzētās darbības teritorijā plānoto inženierkomunikāciju izvietojumu. Plānojuma teritorijā plānoto inženierkomunikāciju izvietojums atbilst noteikumu nosacījumiem. Pie esošajiem un plānotajiem energoapgādes objektiem tiks nodrošināta ērta piekļūšana AS “Sadales tīkls” personālam,

		autotransportam u. c. to tehnikai. Realizējot paredzēto darbību, noteiktas teritorijas tiks izmantotas: ■ vēja elektrostaciju izbūvei, tajā skaitā laukumiem staciju montāžai; ■ pievedceļu izbūvei; ■ jaudas paaugstināšanas transformatoru apakšstaciju izbūvei; ■ materiālu un iekārtu īslaicīgas uzglabāšanas laukumu izbūvei. Būvniecība iekļausies zemes īpašumos, ar kuru īpašniekiem Paredzētās darbības pieteicējai ir noslēgti apbūves tiesību līgumi (IVN Ziņojuma 1. nodaļa).
17.	MK 30.04.2013. not. Nr. 240 “Vispārīgie teritorijas plānošanas, izmantošanas un apbūves noteikumi”. Atbilstoši noteikumu prasībām VES, kuru jauda ir lielāka par 20 kW, atļauts izvietot rūpnieciskās apbūves teritorijā (R), tehniskās apbūves teritorijā (TA), lauksaimniecības teritorijā (L) un mežu teritorijā (M) atbilstoši teritorijas plānojuma nosacījumiem. 163. Plānojot vēja elektrostaciju un vēja parku izvietojumu, ievēro šādus nosacījumus: 163.1. vēja elektrostacijām, kuru jauda ir no 20 kW līdz 2 MW, attālums no tuvākās plānotās vēja elektrostācijas un vēja parka robežas līdz dzīvojamām un publiskām ēkām ir vismaz 500 m; 163.2. vēja elektrostacijām, kuru jauda ir lielāka par 2 MW, attālums no tuvākās plānotās vēja elektrostācijas un vēja parka robežas līdz dzīvojamām un publiskām ēkām ir vismaz 800 m; 163.3. lai aizsargātu putnu sugas vai dabas vērtības no vēja elektrostaciju un vēja parku ietekmes, nosacījumus un minimālo pieļaujamo attālumu vēja elektrostaciju izvietošanai nosaka atbilstoši ietekmes uz vidi novērtējumam; 163.4. valsts aizsargājamo kultūras pieminekļu vizuālās uztveramības zonā izvērtē vēja elektrostaciju un vēja parku ietekmi uz ainavu, ņemot vērā konkrēto situāciju un kultūras pieminekļa specifiku; 163.5. vēja parka robežu nosaka no malējā vēja elektrostācijas torņa. (MK 13.10.2020. not. Nr. 630 redakcijā) 163.¹ Šo noteikumu 163. punktā minētos nosacījumus ievēro arī gadījumos, ja esošo vēja elektrostaciju un vēja parku tuvumā tiek plānota jauna dzīvojamā vai publiskā apbūve	Tiks ņemti vērā plānojot VES izvietojumu – plānotās VES tiks izvietotas, ievērojot noteiktos minimālos attālumus VES izbūvei (IVN Ziņojuma 1.1. nodaļa - <i>Paredzētās darbības vietas izvēles argumentēts pamatojums</i>).
18.	MK 21.07.2008. not. Nr. 570 “Noteikumi par objektu marķēšanu un aprīkošanu ar aizsarggaismām”	Atbilstoši šiem noteikumiem, katra VES Paredzētās darbības teritorijā tiks aprīkota ar divām aizsarggaismām tā, lai to izvietojums horizontālajā plaknē gaisa kuģu pilotam nodrošinātu ne mazāk kā vienas aizsarggaismas redzamību no jebkura virziena un aizsarggaismas darbības zona būtu 360° (IVN Ziņojuma 1. nodaļa).

19.	Civilās aizsardzības un katastrofas pārvaldīšanas likums (2016). Likuma mērķis ir noteikt civilās aizsardzības sistēmas un katastrofas pārvaldīšanas subjektu kompetenci, lai pēc iespējas pilnīgāk nodrošinātu cilvēku, vides un īpašuma drošību un aizsardzību katastrofas vai katastrofas draudu gadījumā. Civilās aizsardzības sistēma ir nacionālās drošības sistēmas sastāvdaļa, kuru veido valsts un pašvaldību institūcijas, juridiskās un fiziskās personas, kam ir likumā noteiktas tiesības, uzdevumi un atbildība civilās aizsardzības jomā. Civilās aizsardzības sistēmas organizācijas pamatā ir teritoriju sadarbības princips, un civilās aizsardzības sistēmas struktūras teritoriālās pamatvienības ir novadi un republikas pilsētas. Civilās aizsardzības sistēmas uzdevumi ir šādi: 1) nodrošināt cilvēku, vides un īpašuma drošību; 2) pēc iespējas nodrošināt sabiedrībai minimāli nepieciešamās pamatvajadzības katastrofas vai katastrofas draudu gadījumā; 3) savlaicīgi prognozēt katastrofas draudus; 4) plānot un savlaicīgi veikt preventīvos pasākumus; 5) sniegt palīdzību katastrofā cietušajiem un mazināt kaitējumu, ko katastrofa radījusi vai var radīt cilvēkiem, videi un īpašumam; 6) plānot un veikt atjaunošanas pasākumus; 7) normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā sniegt un saņemt starptautisko palīdzību; 8) atbalstīt valsts aizsardzības sistēmu, ja noticis militārs iebrukums vai sācies karš.	Ņemts vērā IVN Ziņojuma sagatavošanas laikā (IVN Ziņojuma 3.13. un 7. nodaļa).
20.	MK 2018. gada 16. oktobra noteikumi Nr. 637 "Elektromagnētiskā lauka iedarbības uz iedzīvotājiem novērtēšanas un ierobežošanas noteikumi".	Ņemts vērā IVN Ziņojuma sagatavošanas laikā (IVN Ziņojuma 3.12.1).
1.2. IETEKMES UZ VIDI NOVĒRTĒJUMS		
21.	Likums Par ietekmes uz vidi novērtējumu (1998.) Nosaka, ka ierosinātajam jānodrošina paredzētās darbības IVN sabiedriskā apspriešana sabiedrībai pieejamā vietā un laikā, kā arī tā pienākums ir noskaidrot sabiedrības viedokli, veicinot to iedzīvotāju līdzdalību sabiedriskajā apspriešanā, kurus var ietekmēt paredzētā darbība, vai aptaujājot šos iedzīvotājus. IVN procedūras ietvaros atbilstoši iepriekš minētajiem normatīvajiem aktiem, sabiedriskā apspriešana tiek rīkota divos posmos – pirms IVN uzsākšanas (sākotnējā sabiedriskā apspriešana) un pēc IVN ziņojuma sagatavošanas. Paredzētās darbības ierosinātajam saskaņā ar likuma „Par ietekmes uz vidi novērtējumu” 15. pantu, vismaz vienā vietējā laikrakstā jāpublicē paziņojums par paredzēto darbību un sabiedrības iespēju iesniegt	Tiek ņemts vērā, nosakot IVN izstrādes kārtību (visā dokumentā – visās nodaļās). Informācija par sabiedrības līdzdalību un veiktajiem pasākumiem sabiedrības informēšanai sniegta IVN Ziņojuma 9. nodaļā un 12.pielikumā. Augstāk minētie noteikumi paredz, ka sākotnēji (pirms IVN programmas saņemšanas) sabiedrības informēšanas laikā ikviena persona 20 dienu laikā pēc paziņojuma par sabiedrisko apspriešanu publicēšanas ir tiesīga nosūtīt VVD rakstiskus priekšlikumus par paredzētās darbības iespējamo ietekmi uz vidi. Minētos priekšlikumus VVD nosūta ierosinātajam. IVN ziņojuma apspriešanā sabiedrības pārstāvjiem ir tiesības 30 dienu laikā pēc paziņojuma par sagatavoto ziņojumu publicēšanas laikrakstā, nosūtīt rakstiskus priekšlikumus ierosinātajam un VVD.

	rakstveida priekšlikumus par paredzētās darbības iespējamo ietekmi uz vidi, kā arī individuāli jāinformē nekustamo īpašumu īpašniekus, kuru nekustamie īpašumi robežojas ar paredzētās darbības teritoriju.	
22.	MK 13.01.2015. not. Nr. 18 „Kārtība, kādā novērtē paredzētās darbības ietekmi uz vidi un akceptē paredzēto darbību” Nosaka kārtību un procedūru, kādā novērtē paredzētās darbības ietekme uz vidi un akceptē paredzēto darbību. Papildus tam, likuma „Par ietekmes uz vidi novērtējumu” 11. pants nosaka kritērijus, pēc kuriem novērtējama paredzētās darbības ietekme uz vidi, ietverot paredzētās darbības raksturojošos faktorus un paredzētās darbības vietas un šīs vietas ģeogrāfisko īpatnību raksturojošo faktoru kopumu.	Tiek ņemts vērā, nosakot IVN izstrādes kārtību (visā dokumentā – visās nodaļās).
1.3. ATKRITUMU APSAIMNIEKOŠANA		
23.	Atkritumu apsaimniekošanas likums (2010.) Likuma mērķis ir noteikt atkritumu apsaimniekošanas kārtību, lai aizsargātu vidi, cilvēku dzīvību un veselību, novēršot vai mazinot atkritumu rašanos, nodrošinot Latvijas teritorijā radīto atkritumu dalītu savākšanu, reģenerāciju un apglabājamo atkritumu apjoma samazināšanu, kā arī veicinot dabas resursu efektīvu izmantošanu, lai palielinātu Latvijas konkurētspēju un veicinātu pāreju uz aprites ekonomiku. Atbilstoši Atkritumu apsaimniekošanas likumam, atkritumu apsaimniekotājs – komersants, arī atkritumu tirgotājs un atkritumu apsaimniekošanas starpnieks, kurš ir saņēmis attiecīgu atļauju atkritumu apsaimniekošanai šajā likumā vai normatīvajos aktos par piesārņojumu noteiktajā kārtībā. Atbilstoši likuma prasībām, atkritumu apsaimniekotājs pirms attiecīgo darbību veikšanas saņem Valsts vides dienesta atļauju atkritumu savākšanai, pārvadāšanai, pārkraušanai, šķirošanai, uzglabāšanai vai slēgtas vai rekultivētas atkritumu izgāztuves atrakšanai un atkritumu pāršķirošanai. Juridiskās personas, kuras bīstamos atkritumus vai ražošanas atkritumus uzglabā ilgāk par trim mēnešiem, saņem atļauju atkritumu uzglabāšanai uz laiku, kas nav ilgāks kā viens gads pirms atkritumu apglabāšanas atkritumu poligonā, vai uz laiku, kas nav ilgāks par trim gadiem pirms atkritumu reģenerācijas. Bīstamo atkritumu vai ražošanas atkritumu apsaimniekotājs organizē speciāli aprīkotas bīstamo atkritumu vai ražošanas atkritumu savākšanas vietas. Atkritumu apsaimniekotāji, kuri veic atkritumu savākšanu un pārvadāšanu, nodrošina savākto un pārvadāto atkritumu nogādāšanu iekārtās, kurās atkritumus reģenerē vai apglabā, kā arī atkritumu sagatavošanu reģenerācijai vai apglabāšanai un kuru operators ir saņēmis attiecīgu atļauju A vai B kategorijas piesārņojošo darbību veikšanai atbilstoši normatīvajiem aktiem par piesārņojumu.	Tiek ņemts vērā būvniecības un VES parka ekspluatācijas laikā radušos atkritumu apsaimniekošanai. Būvniecības posma laikā pastāv neliels risks grunts un gruntsūdens piesārņojumam. Būvdarbu un ekspluatācijas laikā tiks ievērotas prasības, būvdarbu organizācijas kārtībai un prasības par iekārtu tehnisko stāvokli (IVN Ziņojuma 1.4.8. un 3.1. nodaļās).
24.	MK 18.02.2021. not. Nr. 113 “Atkritumu un to pārvadājumu uzskaites kārtība”	Tika ņemts vērā ietekmes uz vidi novērtējuma sagatavošanā (IVN Ziņojuma 1.4.8. un 3.1. nodaļās).

	Nosaka kārtību, kādā bīstamo atkritumu (izņemot sadzīves bīstamos atkritumus) radītājs vai apsaimniekotājs nodrošina radīto vai apsaimniekoto bīstamo atkritumu identifikāciju, uzskaiti, iepakojšanu, marķēšanu, uzglabāšanu un pārvadājumu uzskaiti; kārtību, kādā būvniecības atkritumu radītājs vai apsaimniekotājs nodrošina radīto vai apsaimniekoto būvniecības atkritumu un to pārvadājumu uzskaiti; kārtību, kādā sadzīves, ražošanas, būvniecības vai bīstamo atkritumu pārstrādes, reģenerācijas vai apglabāšanas darbību veicējs aplicina pārvadājuma saņemšanu; kārtību, kādā atkritumu pārstrādes, reģenerācijas vai apglabāšanas iekārtas operators paziņo par sadzīves, ražošanas, būvniecības vai bīstamo atkritumu saņemšanu pārstrādei, reģenerācijai vai apglabāšanai; atkritumu pārvadājumu uzskaites valsts informācijas sistēmas saturu un informācijas sistēmā iekļauto datu apstrādes (iesniegšanas, aktualizācijas, glabāšanas, pieprasīšanas un izsniegšanas) noteikumus un kārtību; kārtību, kādā sadzīves, ražošanas, būvniecības vai bīstamo atkritumu valdītājs vai apsaimniekotājs paziņo par pārvadājumu veikšanu; kārtību, kādā sadzīves, ražošanas, būvniecības vai bīstamo atkritumu valdītājs vai apsaimniekotājs, kas veic atkritumu pārvadājumus valsts teritorijā uz to pārstrādes, reģenerācijas vai apglabāšanas vietām, paziņo par plānoto pārvadājumu, pārvadājamo atkritumu veidu un apjomu;	
25.	MK 08.07.2014. not. Nr. 388 "Elektrisko un elektronisko iekārtu kategorijas un marķēšanas prasības un šo iekārtu atkritumu apsaimniekošanas prasības un kārtība". Tiek nodrošināts, ka iekārtu atkritumus savāc atsevišķi no citiem sadzīves un bīstamajiem atkritumiem un nodrošina visu savāktu atkritumu pienācīgu apstrādi. Iekārtu atkritumus savāc un pārvadā tā, lai tiktu veicināta veselu iekārtu vai tajās esošo komponentu atkārtota izmantošana un pārstrāde, it īpaši attiecībā uz temperatūras maiņas iekārtām, kurās izmantotas ozonu noārdošas vielas un fluorētas siltumnīcefekta gāzes, dienasgaismas spuldzēm, kurās ir dzīvsudrabs, fotoelementu paneļiem un mazām iekārtām.	Tiek ņemts vērā būvniecības un VES parka ekspluatācijas laikā radušos atkritumu apsaimniekošanai (IVN Ziņojuma 1.4.8. un 3.1. nodaļās).
26.	MK 21.06.2011. not. Nr. 485 "Atsevišķu veidu bīstamo atkritumu apsaimniekošanas kārtība un prasības titāna dioksīda ražošanas iekārtu radīto emisiju ierobežošanai, kontrolei un monitoringam". Noteikumi nosaka kārtību, kādā apsaimniekojami polihlorētos bifenilus un polihlorētos terfenilus saturoši atkritumi, naftas produktu atkritumi, bateriju un akumulatoru atkritumi un titāna dioksīda rūpniecības atkritumi; bateriju un akumulatoru atkritumu savākšanai, apstrādei un pārstrādei izvirzāmās prasības; bateriju un akumulatoru atkritumu savākšanas un pārstrādes apjomus un termiņus, kā arī ziņojuma sniegšanas kārtību par šo darbību izpildi; prasības titāna dioksīda ražošanas iekārtu radīto emisiju ierobežošanai, kontrolei un monitoringam.	Tiek ņemts vērā būvniecības un VES parka ekspluatācijas laikā radušos atkritumu apsaimniekošanai (IVN Ziņojuma 1.4.8. un 3.1. nodaļās).

27.	MK 19.04.2011. not. Nr. 302 „Noteikumi par atkritumu klasifikatoru un īpašībām, kuras padara atkritumus bīstamus”.	Tiek ņemts vērā būvniecības un VES parka ekspluatācijas laikā radušos atkritumu apsaimniekošanai (IVN Ziņojuma 1.4.8. un 3.1. nodaļās).
28.	MK 26.10.2021. not. Nr. 712 „Atkritumu dalītas savākšanas, sagatavošanas atkārtotai izmantošanai, pārstrādes un materiālu reģenerācijas noteikumi”. Noteikumi nosaka: ■ prasības plāna saturam, lai pagarinātu sadzīves atkritumu sagatavošanas atkārtotai izmantošanai, pārstrādes un materiālu reģenerācijas mērķu sasniegšanas termiņus; ■ atkritumu dalītas savākšanas prasības; ■ atkritumu kategorijas un termiņu sadzīves atkritumu (tai skaitā vismaz papīra, metāla, plastmasas, stikla, tekstilmateriālu, sadzīvē radušos bīstamo atkritumu un bioloģisko atkritumu) atsevišķai savākšanai pašvaldības administratīvajā teritorijā; ■ atkritumu sagatavošanas atkārtotai izmantošanai, pārstrādes un materiālu reģenerācijas mērķus; ■ atkārtoti izmantojamu, pārstrādājamu vai reģenerējamu būvniecības un būvju nojaukšanas atkritumu veidus, atkārtotas izmantošanas, pārstrādes vai materiālu reģenerācijas daudzumu svāra vienībās un termiņus; ■ prasības atkārtotai izmantošanai paredzēto atkritumu un pārtikas atkritumu daudzuma noteikšanai svāra vienībās; atkritumu sagatavošanas atkārtotai izmantošanai, pārstrādes un materiālu reģenerācijas mērķu sasniegšanas kritērijus.	Tiek ņemts vērā būvniecības un VES parka ekspluatācijas laikā radušos atkritumu apsaimniekošanai (IVN Ziņojuma 1.4.8. un 3.1. nodaļās).
1.4. RŪPNIECISKAIS PIESĀRŅOJUMS (GAISA, AUGSNES AIZSARDZĪBA, SMAKU IETEKME, AIZSARDZĪBA PRET TROKSNI)		
29.	Likums Par piesārņojumu (2001.) Likuma mērķis ir novērst vai mazināt piesārņojuma dēļ cilvēku veselībai, īpašumam un videi nodarīto kaitējumu, novērst kaitējuma radītās sekas, kā arī: ■ novērst piesārņojošu darbību izraisīta piesārņojuma rašanos vai, ja tas nav iespējams, samazināt emisiju augsnē, ūdenī un gaisā; ■ novērst vai, ja tas nav iespējams, samazināt neatjaunojamo dabas resursu un enerģijas izmantošanu, veicot piesārņojošas darbības; ■ novērst vai, ja tas nav iespējams, samazināt atkritumu radīšanu; ■ nodrošināt piesārņotu un potenciāli piesārņotu vietu apzināšanu valsts teritorijā un to reģistrāciju;	Ņemts vērā visā IVN Ziņojuma izstrādes gaitā.

- noteikt pasākumus piesārņotu un potenciāli piesārņotu vietu izpētei un piesārņotu vietu sanācijai;
- noteikt personas, kuras sedz ar piesārņotu un potenciāli piesārņotu vietu izpēti un piesārņotu vietu sanāciju saistītos izdevumus;
- novērst vai samazināt vides trokšņa iedarbību uz cilvēkiem;
- samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas no šā likuma 2. un 4.pielikumā minētajām darbībām un palielināt oglekļa dioksīda piesaisti no šā likuma 4.pielikuma II daļā minētajām darbībām, ņemot vērā izmaksu efektivitāti, nodrošinot līdzdalību Eiropas Savienības emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā un izpildot Latvijas saistības attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanu un oglekļa dioksīda piesaisti;
- noteikt ikvienas fiziskās un juridiskās personas, kā arī šo personu apvienības, organizācijas un grupas (turpmāk — sabiedrība) tiesības piedalīties lēmuma pieņemšanas procesā attiecībā uz atļauju izsniegšanu piesārņojošu darbību veikšanai vai izmaiņai piesārņojošā darbībā vai šādu atļauju pārskatīšanu, kā arī attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu sadali un piešķiršanu;
- novērst vai, ja tas nav iespējams, ierobežot piesārņojošo darbību radītās smakas.

Likums nosaka prasības, kuras piesārņojuma novēršanas un kontroles jomā jāņem vērā operatoram un gaisa kuģa operatoram, un piesārņojuma novēršanas un kontroles kārtību, kā arī:

- prasības, kas jāņem vērā, uzsākot, veicot un pārtraucot piesārņojošas darbības;
- prasības, kas jāņem vērā, izsniedzot atļaujas piesārņojošu darbību veikšanai un ūdens lietošanai, kā arī kārtību, kādā sniedzama informācija par piesārņojošām darbībām, kuru veikšanai nav nepieciešama atļauja;
- vides kvalitātes normatīvu noteikšanas kārtību;
- kārtību, kādā nosakāma noteiktu vielu emisijas robežvērtība, piesārņojošas darbības nosacījumi, kā arī citi ierobežojumi, kas attiecas uz piesārņojošu darbību veikšanu;
- piesārņotu vietu apzināšanas, reģistrācijas, izpētes un sanācijas kārtību;
- piesārņojošu darbību uzraudzības nosacījumus, piesārņojošu darbību kontroli, monitoringu, kā arī kārtību, kādā par šīm darbībām informējama sabiedrība;
- prasības, kas jāņem vērā, izsniedzot siltumnīcefekta gāzu emisijas atļaujas, kā arī piešķirot un izsolot emisijas kvotas;

	■ prasības, kas siltumnīcefekta gāzu emisijas kontroles jomā jāievēro gaisa kuģu operatoriem; ■ prasības attiecībā uz darbībām ar emisijas kvotām un nosacījumus emisijas kvotu sadales plāna izstrādei; ■ īpaši jutīgu teritoriju noteikšanas kārtību, tai skaitā prasības attiecībā uz pilsētu un citu komunālo (turpmāk — pilsētu) notekūdeņu attīrīšanu, kā arī ūdens un augsnes aizsardzību attiecīgajās teritorijās; ■ prasības, kas noteiktas ķīmiskās vielas saturošām iekārtām un produktiem.	
30.	Klimatnoturības un ekonomiskās ilgtspējas likums (2025), kura mērķis ir nodrošināt virzību uz klimata pārmaiņu mazināšanu un klimatnoturību, lai ne vēlāk kā līdz 2050. gadam sasniegtu klimatneitralitāti un nacionālos klimata mērķus saskaņā ar Eiropas Savienības un starptautiskajām saistībām. Šis likums, izmantojot Modernizācijas fonda finansējumu, paredz atbalstīt elektroenerģijas un ūdeņraža ražošanu no atjaunojamiem energoresursiem (17. panta pirmās daļas 1. punkts).	Ņemts vērā IVN ziņojuma 3.5. nodaļā.
31.	MK 23.01.2018. noteikumi Nr. 42 "Siltumnīcefekta gāzu emisiju aprēķina metodika".	Ņemta vērā IVN ziņojuma 3.5. nodaļā.
32.	MK 03.11.2009. not. Nr. 1290 "Noteikumi par gaisa kvalitāti". Nosaka kvalitātes normatīvus ārtelpu gaisam troposfērā (neietverot darba vidi) Latvijas teritorijā, kā arī: ■ gaisa kvalitātes normatīvu nodrošināšanas termiņus; ■ gaisu piesārņojošu vielu pieļaujamo līmeni vidē un raksturlielumus; ■ parametrus, monitoringa metodes un metodes, kuras izmanto, lai noteiktu attiecīgo gaisa kvalitātes normatīvu pārsniegumu; ■ pasākumus, kas veicami, ja gaisa kvalitātes normatīvi tiek pārsniegti.	Vērtējot paredzētās darbības īstenošanas iespējamo ietekmi uz vidi, un izstrādājot pasākumus ietekmju uz vidi novēršanai vai samazināšanai, ir izmantoti minētajos MK noteikumos ietvertās prasības, kā arī noteiktie robežlielumi un mērķlielumi. Ņemts vērā IVN Ziņojuma 2.5.1. un 3.4. nodaļās.
33.	MK 25.10.2005. not. Nr. 804 „Noteikumi par augsnes un grunts kvalitātes normatīviem”. MK noteikumos noteikti šādi augsnes un grunts kvalitātes normatīvi: ■ mērķlielums (A vērtība) – norāda maksimālo līmeni, kuru pārsniedzot nevar nodrošināt ilgtspējīgu augsnes un grunts kvalitāti; ■ piesardzības robežlielums (B vērtība) – norāda maksimālo piesārņojuma līmeni, kuru pārsniedzot iespējama negatīva ietekme uz cilvēku veselību vai vidi, kā arī līmeni, kāds jāsasniedz pēc sanācijas, ja sanācijai nav noteiktas stingrākas prasības; ■ kritiskais robežlielums (C vērtība) – norāda, ka, to sasniedzot vai pārsniedzot, augsnes un grunts	Minētajā normatīvajā aktā noteiktie mērķlielumi un robežvērtības izmantoti, izvērtējot augsnes un grunts kvalitāti paredzētās darbības un tai piegulošajā teritorijā, kā arī vērtējot paredzētās darbības īstenošanas iespējamo ietekmi uz augsnes un grunts kvalitāti. IVN Ziņojuma 1.4.7. nodaļa.

	funkcionālās īpašības ir nopietni traucētas vai piesārņojums tieši apdraud cilvēku veselību vai vidi. Kvalitātes normatīvi attiecas uz jebkuru augsni un grunti Latvijas teritorijā neatkarīgi no tās izmantošanas veida.	
34.	MK 07.01.2014. not. Nr. 16 “Trokšņa novērtēšanas un pārvaldības kārtība” nosaka pieļaujamos trokšņu līmeņus dažādām iekārtām, trokšņu novērtēšana, aprēķinu metodes utt.	VES darbības radītā trokšņa novērtēšana tika veikta, izmantojot šajos noteikumos norādītās aprēķinu metodes, rūpnieciskās darbības trokšņa avotu darbības radītais troksnis: noteikumu 9. pielikumā norādītās aprēķinu metodes (IVN ziņojuma 2.5.2. nodaļa). Iekārtām, kas tiks izmantotas ierīkošanas un ekspluatācijas laikā, jāatbilst šo noteikumu prasībām (IVN Ziņojuma 3.2. un 7. nodaļa, Ziņojuma 9. pielikums).
35.	MK 23.04.2002. not. Nr. 163 “Par trokšņu emisiju no iekārtām, kuras izmanto ārpus telpām” 5. apakšpunkts	Tiek ņemti vērā, nosakot buferzonu. Vēja parka robeža tiek noteikta no malējā ģeneratora, tāpēc lēmums par atsevišķu ģeneratoru neuzstādīšanu var ietekmēt potenciālo buferzonu, tā rezultātā arī mainot potenciālo iedzīvotāju kopskaitu katrā no areāliem (IVN Ziņojuma 3.2. nodaļa un Ziņojuma 9. pielikums).
36.	MK 12.04.2016. not. Nr. 208 “Iekārtu elektromagnētiskās saderības noteikumi”	Tiek ņemti vērā, izvērtējot sakaru iekārtu sadarbību ar VES. Noteikumi nosaka, ka elektriskās un elektroniskās iekārtas, no vienas puses, nedrīkst radīt elektromagnētiskas dabas traucējumus citām iekārtām, bet no otras – tām jāspēj kvalitatīvi darboties atbilstoši paredzētajam mērķim arī normālā vidē iespējami esošos elektriskajos un magnētiskajos laukos. Tāpēc modernajām sakaru iekārtām, kas ražotas atbilstoši ES un Latvijā spēkā esošajām prasībām, nevajadzētu būt darbības traucējumiem no VES pat to tiešā tuvumā (IVN Ziņojuma 3.11. nodaļa).
37.	MK 01.03.2016. not. Nr. 131 “Rūpniecisko avāriju riska novērtēšanas kārtība un riska samazināšanas pasākumi”	Iespējamais avāriju risks, vērtējams saskaņā ar šiem noteikumiem (IVN Ziņojuma 3.13. nodaļa).
38.	MK 19.09.2017. noteikumi Nr. 563 “Paaugstinātas bīstamības objektu apzināšanas un noteikšanas, kā arī civilās aizsardzības un katastrofas pārvaldīšanas plānošanas un īstenošanas kārtība”	Iespējamais avāriju risks, vērtējams saskaņā ar šiem noteikumiem (IVN Ziņojuma 2.1. nodaļa, 3.13. nodaļa).
39.	MK 21.01.2021. not. Nr. 46 “Paaugstinātas bīstamības objektu saraksts”	Tika ņemti vērā nosakot paaugstinātas bīstamības objektus Paredzētās darbības teritorijā. Teritorijā neatrodas sarakstā minētās vietas (IVN Ziņojuma 2.1. nodaļa (<i>Piesārņotās un potenciāli piesārņotās vietas, paaugstinātas bīstamības objekti</i>)).
40.	Mirgošanas efekts ietverts Valsts vides dienests 2023. gada 1. februārī, apstiprinātajās vadlīnijās "Vadlīnijas ietekmes uz vidi sākotnējo izvērtējumu veikšanai vēja elektrostaciju būvniecībā." Latvijā nav spēkā normatīvo aktu, kas noteiktu ierobežojumus vai prasības mirgošanas efekta novēršanai. Vadlīnijām nav normatīvā akta spēka, tomēr IVN Ziņojums veikts saskaņā ar šo vadlīniju rekomendācijām un saskaņā ar ārvalstu praksi.	VES parka radītais mirgošanās efekts izvērtēts IVN Ziņojuma 3.3. nodaļā un Ziņojuma 10. pielikumā.

1.5. ŪDENS AIZSARDZĪBA
(VIRSZEMES UN PAZEMES ŪDENS)

41.	Ūdens apsaimniekošanas likums (2002.) Likuma mērķis ir izveidot tādu virszemes un pazemes ūdeņu aizsardzības un apsaimniekošanas sistēmu, kas: ▪ veicina ilgtspējīgu un racionālu ūdens resursu lietošanu, nodrošinot to ilgtermiņa aizsardzību un iedzīvotāju pietiekamu apgādi ar labas kvalitātes virszemes un pazemes ūdeni; ▪ novērš ūdens un no ūdens tieši atkarīgo sauszemes ekosistēmu un mitrāju stāvokļa pasliktināšanos, aizsargā šīs ekosistēmas un uzlabo to stāvokli; ▪ uzlabo ūdens vides aizsardzību, pakāpeniski samazina arī prioritāro vielu emisiju un noplūdi, kā arī pārtrauc ūdens videi īpaši bīstamu vielu emisiju un noplūdi; ▪ nodrošina pazemes ūdeņu piesārņojuma pakāpenisku samazināšanu un novērš to turpmāku piesārņošanu; ▪ nodrošina pazemes ūdens resursu atjaunošanu; ▪ nodrošina zemes aizsardzību pret applūšanu vai izkalšanu; ▪ nodrošina Latvijas jūras ūdeņu aizsardzību; ▪ sekmē starptautiskajos līgumos noteikto mērķu sasniegšanu, lai pārtrauktu un novērstu jūras vides piesārņošanu, pārtrauktu vai pakāpeniski novērstu ūdens videi īpaši bīstamu vielu emisiju un noplūdi jūras vidē un sasniegtu tādu stāvokli, ka jūras vidē antropogēnās izcelsmes ķīmisko vielu koncentrācija ir tuva nullei, bet dabā sastopamo ķīmisko vielu koncentrācija – tuva dabā pastāvošajam fona līmenim.	Tiek ņemts vērā, nosakot Paredzētās darbības teritorijas piederību. Saskaņā ar šo likumu Paredzētās darbības teritorija ietilpst Daugavas un Lielupes upju baseinu apgabalos (IVN Ziņojuma 2.3. nodaļa).
42.	MK 12.03.2002. not. Nr. 118 „Noteikumi par virszemes un pazemes ūdeņu kvalitāti” Piemērojami, ievērojot ietekmētās teritorijas paredzamo izmantošanas veidu. Noteikumi reglamentē īpaši bīstamo un bīstamo vielu robežlielumus virszemes ūdeņos (1. un 2. pielikums), savukārt 3. pielikumā noteikti Ūdens kvalitātes normatīvi prioritārajiem zivju ūdeņiem.	Veicot ietekmes uz vidi novērtējumu, tai skaitā, raksturojot esošo ūdens vides stāvokli, virszemes un pazemes ūdensobjektus, kā arī vērtējot paredzētās darbības īstenošanas iespējamo ietekmi uz virszemes un pazemes ūdensobjektiem, ievērotas Ūdens apsaimniekošanas likumā un ar to saistītajos MK noteikumos ietvertās prasības, noteiktie mērķlielumi un robežvērtības (IVN Ziņojuma 2.3. un 2.4. nodaļas).
43.	Meliorācijas likums (2010.) Likuma mērķis ir nodrošināt tādu meliorācijas sistēmu pārvaldības mehānismu, kas veicina dabas resursu ilgtspējīgu apsaimniekošanu un izmantošanu, nodrošina iedzīvotāju drošībai un labklājībai, infrastruktūras attīstībai nepieciešamo ūdens režīmu, kā arī racionālu meliorācijas sistēmu būvniecību, ekspluatāciju, uzturēšanu un pārvaldību. Meliorācijas likuma 3. pants nosaka, ka zemes īpašniekam vai tiesiskajam valdītājam ir tiesības veikt meliorāciju, ievērojot normatīvajos aktos par meliorācijas sistēmas būvniecību noteiktās prasības, un	Likums tiek ņemts vērā novērtējot meliorācijas sistēmas izpētes teritorijā (IVN Ziņojuma 1.4.2., 2.3./2.4. un 3.10. nodaļas).

	pienākums ekspluatēt un uzturēt meliorācijas sistēmu atbilstoši attiecīgu normatīvo aktu prasībām.	
44.	MK 01.07.2015. not. Nr. 329 “Noteikumi par Latvijas būvnormatīvu LBN 224-15 “Meliorācijas sistēmas un hidrotehniskās būves””	Paredzētās darbības teritorija skar mežu platības. Šo noteikumu 116. punkts nosaka, ka meža zemju mitruma regulēšanu nodrošina regulējošais tīkls – susinātājgrāvji, noteces vadziņas un ceļa grāvji (IVN Ziņojuma 1.4.2., 2.3., 2.4. un 3.10. nodaļas).
45.	MK 03.07.2018. not. Nr. 397 “Noteikumi par ūdens saimniecisko iecirkņu klasifikatoru”	Atbilstoši šiem noteikumiem Paredzētās darbības teritorija atrodas Daugavas (lielbaseina kods 41) un Lielupes (lielbaseina kods 38) upju baseinu apgabalos, kas ir sadalīti vairākos sateces baseina apgabalos (IVN Ziņojuma 2.3. nodaļa).

1.6. ZEMES DZĪĻU IZMANTOŠANA

46.	Likums Par zemes dzīlēm (1996.). Likuma mērķis ir nodrošināt zemes dzīļu kompleksu, racionālu, vidi saudzējošu un ilgtspējīgu izmantošanu, kā arī noteikt zemes dzīļu aizsardzības prasības. Likums nosaka, ka zemes dzīles ir neatjaunojama vērtība, kas izmantojama vienlaikus zemes īpašnieku, valsts un sabiedrības labā, zemes dzīļu vērtība netiek ietverta īpašuma kadastrālajā vērtībā, un par zemes dzīlēm nav jāmaksā īpašuma nodoklis. Zemes īpašnieks vai pilnvarotā persona zemes dzīles sava zemes īpašuma robežās izmanto bez maksas. Zemes dzīļu izmantošana ir pieļaujama, ja saņemta attiecīga atļauja vai licence šā likuma 10.pantā noteiktajā kārtībā. Zemes dzīļu izmantotāji zemes dzīles izmanto, ievērojot normatīvo aktu prasības par kultūras pieminekļu aizsardzību, ietekmes uz vidi novērtējumu, īpaši aizsargājamo dabas teritoriju aizsardzību un izmantošanu, kā arī citu vides aizsardzības normatīvo aktu prasības. Nodrošinot zemes dzīļu racionālu izmantošanu un aizsardzību, valsts un pašvaldības šajā likumā un citos normatīvajos aktos paredzētajos gadījumos un noteiktajā kārtībā var ierobežot, apturēt vai pārtraukt jebkuru juridisko un fizisko personu darbību zemes dzīļu izmantošanā.	Informācija par Paredzētās darbības teritorijai tuvākajām derīgo izrakteņu atradnēm sniegta Ziņojuma 2.1. nodaļā, 2.4. nodaļa un 3. nodaļā) savukārt Paredzētās darbības raksturojums, t.sk. teritorijas sagatavošanas darbi – Ziņojuma 1. nodaļā.
-----	---	--

1.7. DABAS RESURSU IZMANTOŠANA

47.	Meža likums (2000). Šī likuma mērķis ir: 1) veicināt meža ekonomiski, ekoloģiski un sociāli ilgtspējīgu apsaimniekošanu un izmantošanu, visiem meža īpašniekiem vai tiesiskajiem valdītājiem nodrošinot vienādas tiesības, īpašuma tiesību neaizskaramību un saimnieciskās darbības patstāvību un nosakot vienādus pienākumus; 2) reglamentēt valsts meža zemes pārvaldības un atsavināšanas nosacījumus. (2) Īpaši aizsargājamo dabas teritoriju, mikroliegumu un aizsargjoslu apsaimniekošanā papildu nosacījumus paredz citi normatīvie akti. (3) Ministru kabinets nosaka kārtību meža ilgtspējīgas apsaimniekošanas novērtēšanai, ievērojot Paneiropas meža ilgtspējīgas apsaimniekošanas kritērijus un indikatorus.	Informācija par būvniecībai nepieciešamās atmežošanas kārtību sniegta Ziņojuma 1.4.1. nodaļā.
-----	--	---

	(4) Pilsētu un ciemu teritorijā meža apsaimniekošanas papildu nosacījumus paredz arī pašvaldību saistošie noteikumi. (5) Meža apsaimniekošana nedrīkst būt pretrunā ar teritorijas attīstības plānošanas dokumentu prasībām.	
48.	MK 18.12.2012. not. Nr. 936 "Dabas aizsardzības noteikumi meža apsaimniekošanā".	Novērtēts, analizējot Paredzētās darbības tuvumā esošās meža teritorijas un tajās esošās dabas vērtības (IVN Ziņojuma 2.6. nodaļa).
1.8. SUGU UN BIOTOPU AIZSARDZĪBA		
49.	Sugu un biotopu aizsardzības likums (2000.)	Tiek ņemts vērā, lai novērtētu nepieciešamos pasākumus aizsargājamo augu, sēņu, ķērpju, dzīvnieku sugu, to dzīvotņu, kā arī biotopu aizsardzībai (IVN Ziņojuma 2.6. un 3.7, nodaļās, Ziņojuma 4, 5., 6. pielikumi).
50.	MK 19.09.2009. not. Nr. 1055 "Noteikumi par to Eiropas Kopienā nozīmīgu dzīvnieku un augu sugu sarakstu, kurām nepieciešama aizsardzība, un to dzīvnieku un augu sugu indivīdu sarakstu, kuru ieguvei savvaļā var piemērot ierobežotas izmantošanas nosacījumus" nosaka to Eiropas Kopienā nozīmīgu dzīvnieku un augu sugu sarakstu, kurām nepieciešama aizsardzība (1. pielikums), un to Eiropas Kopienā nozīmīgu dzīvnieku un augu sugu indivīdu sarakstu, kuru ieguvei savvaļā var piemērot ierobežotas izmantošanas nosacījumus (2. pielikums).	Noteikumos minētais saraksts ņemts vērā, sniedzot raksturojumu par Paredzētās darbības teritorijas apkārtnes dabas vērtībām (IVN Ziņojuma 2.6. un 3.7, nodaļās, Ziņojuma 4, 5., 6. pielikumi).
51.	MK 30.09.2010. not. Nr. 925 "Sugu un biotopu aizsardzības jomas ekspertu atzinuma saturs un tajā ietvertās minimālās prasības".	Ziņojuma pielikumā pievienotie sugu un biotopu ekspertu atzinumi sagatavoti saskaņā ar minētiem noteikumiem (Ziņojuma 4, 5., 6. pielikumi).
52.	MK 31.03.2007. not. Nr. 213 "Noteikumi par kritērijiem, kurus izmanto, novērtējot īpaši aizsargājamām sugām vai īpaši aizsargājamiem biotopiem nodarītā kaitējuma ietekmes būtiskumu". Nosaka kritērijus, kas raksturo īpaši aizsargājamām sugām un biotopiem nodarīto kaitējumu un tā būtiskumu. Minētie noteikumi galvenokārt vērsti uz nodarīta kaitējuma būtiskuma novērtēšanu, un tos sarežģīti piemērot prognozētā iespējamā kaitējuma būtiskuma izvērtēšanai.	Nosaka kritērijus, kurus izmanto, novērtējot īpaši aizsargājamām sugām vai īpaši aizsargājamiem biotopiem nodarītā kaitējuma ietekmes būtiskumu salīdzinājumā ar pamatstāvokli. Noteikumos noteikts, ka būtiskas nelabvēlīgas izmaiņas salīdzinājumā ar pamatstāvokli sugām nosaka, izmantojot skaitliskus datus, bet biotopiem, izmantojot izmērāmus datus (IVN Ziņojuma 2., 3. un 6. nodaļas).
53.	Sugu un biotopu aizsardzības likums (2000.), MK 14.11.2000. not. Nr. 396 „Noteikumi par īpaši aizsargājamo sugu un ierobežoti izmantojamo īpaši aizsargājamo sugu sarakstu” MK 28.06.2017. not. Nr. 350 “Noteikumi par īpaši aizsargājamo biotopu veidu sarakstu” nosaka īpaši aizsargājamo biotopu veidu sarakstu. Regulē Latvijai raksturīgās bioloģiskās daudzveidības aizsardzību, lai saglabātu esošo faunu, floru un biotopus, nodrošinātu sugu un biotopu aizsardzību, apsaimniekošanu un uzraudzību un citus pasākumus, kas saistīti ar bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu.	Noteikumos ietvertais saraksts ņemts vērā, raksturojot Paredzētās darbības teritorijas apkārtnes dabas vērtības (IVN Ziņojuma 2., 3. un 6. nodaļas).
54.	MK 25.02.2006. not. Nr. 153 “Noteikumi par Latvijā sastopamo Eiropas Savienības prioritāro sugu un	Noteikumos ietvertais saraksts ņemts vērā, raksturojot Paredzētās darbības teritorijas

	biotopu sarakstu” sniedz Latvijā sastopamo Eiropas Savienības prioritāro sugu un biotopu saraksts.	apkārtnes dabas vērtības (IVN Ziņojuma 2., 3. un 7. nodaļas).
55.	MK 16.03.2010. not. Nr. 267 “Sugu un biotopu aizsardzības jomas ekspertu sertifikācijas un darbības uzraudzības kārtība”.	Saskaņā ar noteikumiem, veikta vēja parka teritorijas izpēte un sagatavoti sugu un biotopu aizsardzības jomas ekspertu atzinumi, kas pievienoti Ziņojuma pielikumos (Ziņojuma 4, 5., 6. pielikumi).
1.9. ĪPAŠI AIZSARGĀJAMAS TERITORIJAS		
56.	Likums “Par īpaši aizsargājamām dabas teritorijām” (1993.) Likuma uzdevums ir noteikt īpaši aizsargājamo dabas teritoriju sistēmas pamatprincipus, īpaši aizsargājamo dabas teritoriju veidošanas kārtību un pastāvēšanas nodrošinājumu, īpaši aizsargājamo dabas teritoriju pārvaldes, to stāvokļa kontroles un uzskaites kārtību, kā arī savienot valsts, starptautiskās, reģionālās un privātās intereses īpaši aizsargājamo dabas teritoriju izveidošanā, saglabāšanā, uzturēšanā un aizsardzībā. Likuma pielikumā ir Latvijas <i>Natura 2000</i> – Eiropas nozīmes aizsargājamo dabas teritoriju saraksts.	Likumā ietvertais saraksts ņemts vērā, raksturojot Paredzētās darbības teritorijas apkārtnes dabas vērtības (IVN Ziņojuma 2.6.1. nodaļa).
57.	MK 31.03.2010. not. Nr. 264 “Īpaši aizsargājamo dabas teritoriju vispārējie aizsardzības un izmantošanas noteikumi”	Tika ņemts vērā nosakot Paredzētās darbības atbilstību īpaši aizsargājamo dabas teritoriju vispārējo aizsardzības un izmantošanas kārtībai, tajā skaitā pieļaujamajiem un aizliegtajiem darbības veidiem aizsargājamās teritorijās, kā arī aizsargājamo teritoriju apzīmēšanai dabā lietojamās speciālās informatīvās zīmes paraugu un tās lietošanas un izveidošanas kārtībai (IVN Ziņojuma 1.1. nodaļa - <i>Paredzētās darbības vietas izvēles argumentēts pamatojums</i>) un 3. nodaļa).
58.	MK 26.11.2024. not. Nr. 749 „Noteikumi par aizsargājamo ainavu apvidiem”	Novērtēts, analizējot Paredzētās darbības tuvumā esošos dabas parkus (ja tādi ir) (IVN Ziņojuma 2.7.2. nodaļa).
59.	MK 18.12.2012. not. Nr. 940 „Noteikumi par mikroliegumu izveidošanas un apsaimniekošanas kārtību, to aizsardzību, kā arī mikroliegumu un to buferzonu noteikšanu”. Noteikumi nosaka mikroliegumu izveidošanas un apsaimniekošanas kārtību, to aizsardzību, kā arī mikroliegumu un to buferzonu noteikšanu. Noteikumos tiek noteiktas īpaši aizsargājamo zīdītāju, abinieku, rāpuļu, bezmugurkaulnieku, vaskulāro augu, sūnu, aļģu, ķērpju, sēņu sugas, un putnu sugas, kuru aizsardzībai var izveidot mikroliegumus un zivju sugas, kuru aizsardzībai var izveidot mikroliegumus to nārsta vietās. Mikroliegumus īpaši aizsargājamo biotopu aizsardzībai izveido biotopiem, kas noteikti MK 20.06.2017. not. Nr. 350 „Noteikumi par īpaši aizsargājamo biotopu veidu sarakstu”.	Novērtēts, analizējot Paredzētās darbības tuvumā esošos mikroliegumus (IVN Ziņojuma 2.6.1. un 7. nodaļas).
60.	MK 21.11.2023. not. Nr. 674 „Noteikumi par dabas liegumiem” Viena no aizsargājamo teritoriju kategorijām ir dabas liegumi. Dabas liegumi ir cilvēka darbības mazpārveidotas vai dažādā pakāpē pārveidotas dabas teritorijas, kas ietver īpaši aizsargājamo savvaļas augu un dzīvnieku sugu dzīvotnes un īpaši aizsargājamus biotopus.	Novērtēts, analizējot Paredzētās darbības tuvumā esošās ĪADT (ja tādas ir) (IVN Ziņojuma 2.6.1. nodaļa). Tuvākais dabas liegums “Dvietes Dumbrāji” (īpaši aizsargājama dabas teritorija) atrodas ap 2,2 km uz austrumiem no tuvākās izpētes teritorijas robežas.

61.	MK 09.03.1999. not. Nr. 83 „Noteikumi par dabas parkiem”	Novērtēts, analizējot Paredzētās darbības tuvumā esošās ĪADT (ja tādas ir) (IVN Ziņojuma 2.6.1. nodaļa).
1.10. KULTŪRAS PIEMINEKĻU AIZSARDZĪBA		
62.	Likums Par kultūras pieminekļu aizsardzību (1992.) Nosaka, ka kultūras pieminekļi ir kultūrvēsturiskā mantojuma daļa — kultūrvēsturiskas ainavas un atsevišķas teritorijas (senkapi, kapsētas, parki, vēsturisko notikumu norises un ievērojamu personu darbības vietas), kā arī atsevišķi kapi, ēku grupas un atsevišķas ēkas, mākslas darbi, iekārtas un priekšmeti, kuriem ir vēsturiska, zinātniska, mākslinieciska vai citāda kultūras vērtība un kuru saglabāšana nākamajām paaudzēm atbilst Latvijas valsts un tautas, kā arī starptautiskajām interesēm. Kultūras pieminekļus atbilstoši to vēsturiskajai, zinātniskajai, mākslinieciskajai vai citāda kultūras vērtībai iedala valsts, reģiona un vietējās nozīmes kultūras pieminekļos un MK noteiktajā kārtībā iekļauj kā valsts, reģiona vai vietējās nozīmes kultūras pieminekļus valsts aizsargājamo kultūras pieminekļu sarakstā. Likuma 22. pantā noteikts, ka pirms celtniecības, meliorācijas, ceļu būves, derīgo izrakteņu ieguves un citu saimniecisko darbu uzsākšanas šo darbu pasūtītājam par saviem līdzekļiem jānodrošina kultūras vērtību apzināšana paredzamo darbu zonā. Fiziskajām un juridiskajām personām, kas saimnieciskās darbības rezultātā atklāj arheoloģiskus vai citus objektus ar kultūrvēsturisku vērtību, par to nekavējoties jāziņo Nacionālajai kultūras mantojuma pārvaldei un turpmākie darbi jāpārtrauc.	Ņemts vērā, sagatavojot Paredzētās darbības un tās apkārtņē esošo kultūras pieminekļu aprakstu un Paredzētās darbības potenciālo ietekmi uz tiem (IVN Ziņojuma 2.7.1., 3.8., 3.9., un 7. pielikums).
63.	2021. gada 15. jūnija grozījumi Kultūras ministrijas 1998. gada 29. oktobra rīkojums Nr. 128 "Par Valsts aizsargājamo kultūras pieminekļu sarakstu" ar grozījumiem.	Ņemts vērā, sagatavojot Paredzētās darbības un tās apkārtņē esošo Valsts aizsargājamo kultūras pieminekļu sarakstu (IVN Ziņojuma 2.7.1. nodaļa un Ziņojuma 7. pielikums).
64.	MK 07.07.2008. not. Nr. 511 “Dabas pieminekļiem nodarītā kaitējuma novērtēšanas un sanācijas pasākumu izmaksu aprēķināšanas kārtība”	Nosaka kaitējuma novērtējumu un sanācijas pasākumus MK, kā arī pašvaldības noteiktajiem dabas pieminekļiem (IVN Ziņojuma 7. pielikums).
65.	MK 26.10.2021. not. Nr. 720 “Kultūras pieminekļu uzskaites, aizsardzības, izmantošanas un restaurācijas noteikumi”	Atbilstoši šiem noteikumiem fiziskās vai juridiskās personas, kuras būvniecības vai citu darbu gaitā atklājušas objektu ar kultūrvēsturisku vērtību, par to ziņo Nacionālā kultūras mantojuma pārvaldei un pārtrauc darbus līdz attiecīgam Pārvaldes paziņojumam. Pārvalde mēneša laikā organizē atklātā objekta apzināšanu, kultūrvēsturiskās vērtības noskaidrošanu un nosaka šī objekta saglabāšanas pasākumus (Ņemts vērā IVN Ziņojuma 7. pielikumā).
1.11. AIZSARGJOSLAS		
66.	Aizsargjoslu likums (1997.), noteiktajiem aprobežojumiem aizsargjoslās, 35. un 45. panta prasības, kā arī citi. Nosaka: ■ aizsargjoslu veidus un to funkcijas;	Tiek ņemts vērā veicot jebkādus darbus/darbības aizsargjoslās, kuru dēļ nepieciešams objektus aizsargāt. Šie darbi tiks veikti pēc saskaņošanas ar attiecīgā objekta īpašnieku (IVN Ziņojuma 1.5., 2.2. un 3. nodaļās).

	■ aizsargjoslu izveidošanas, grozīšanas un likvidēšanas pamatprincipus; ■ aizsargjoslu uzturēšanas un stāvokļa kontroles kārtību; ■ saimnieciskās darbības aprobežojumus aizsargjoslās. Likumā ir noteikti šādi aizsargjoslu veidi: vides un dabas resursu aizsardzības aizsargjoslas; ekspluatācijas aizsargjoslas; sanitārās aizsargjoslas; drošības aizsargjoslas, citas aizsargjoslas. Vides un dabas resursu aizsardzības aizsargjoslas tiek noteiktas ap objektiem un teritorijām, kas ir nozīmīgas no vides un dabas resursu aizsardzības un racionālas izmantošanas viedokļa. To galvenais uzdevums ir samazināt vai novērst antropogēnās negatīvās iedarbības ietekmi uz objektiem, kuriem noteiktas aizsargjoslas. Ekspluatācijas aizsargjoslas tiek noteiktas gar transporta līnijām, gar elektronisko sakaru tīkliem un citu komunikāciju līnijām, kā arī ap objektiem, kas nodrošina dažādu valsts dienestu darbību. Ekspluatācijas aizsargjoslu galvenais uzdevums ir nodrošināt minēto komunikāciju un objektu efektīvu un drošu ekspluatāciju un attīstības iespējas. Sanitārās aizsargjoslas tiek noteiktas ap objektiem, kuriem ir noteiktas paaugstinātas sanitārās prasības. To galvenais uzdevums ir sanitāro prasību nodrošināšana. Vērtējot paredzētās darbības īstenošanas iespējamo ietekmi uz vidi, kā viens no darbības iespējamajiem limitējošajiem faktoriem tiek vērtēta aizsargjoslu esamība paredzētās darbības un tai piegulošajā teritorijā, kā arī saimnieciskās darbības aprobežojumi tajās.	
67.	MK 05.12.2006. not. Nr. 982 “Enerģētikas infrastruktūras objektu aizsargjoslu noteikšanas metodika” 8. punkts nosaka, ka, ja, veicot zemes darbus, juridiskās vai fiziskās personas konstatē kabeli, kurš nav norādīts darbu veikšanas tehniskajā dokumentācijā, tās pārtrauc zemes darbus un nodrošina kabeļa saglabāšanu, kā arī nekavējoties ziņo par to elektrisko tīklu īpašniekam vai valdītājam un vietējai pašvaldībai.	Tiek ņemti vērā plānojot darbus būvniecības procesā un paredzot atbilstošās aizsargjoslas (IVN Ziņojuma 1.5. nodaļa).
68.	MK 02.05.2012. not. Nr. 306 “Noteikumi par ekspluatācijas aizsargjoslas ap meliorācijas būvēm un ierīcēm noteikšanas metodiku lauksaimniecībā izmantojamās zemēs un meža zemēs”	Tiek piemēroti, nosakot ekspluatācijas aizsargjoslu ap meliorācijas būvēm un ierīcēm noteikšanas metodiku lauksaimniecībā izmantojamās zemēs un meža zemēs (IVN Ziņojuma 2.2. nodaļa).
69.	MK 15.07.2003. not. Nr. 392 “Kultūras pieminekļu aizsargjoslas (aizsardzības zonas) noteikšanas metodika” Nosaka valsts aizsargājamo kultūras pieminekļu sarakstā iekļauto nekustamo kultūras pieminekļu aizsargjoslas noteikšanas metodiku.	Ņemts vērā IVN Ziņojuma 7. pielikumā.